

Ни ище ся учимъ
За просвъщенье...
И черный облакъ
Ще ти расширениемъ
Отъ твоя гордость
Да ся оттраснемъ!
Най много въ тѣзе
Мирны годины
Съ царска-та воля
Чи свободи ны.
Школы и Церкви
Да си препранимъ
Болгарскы книги
Да не забранимъ!
Отъ кон бѣхмъ
Жалво лишени
Предъ скоровреме
Уничтожени!
Толкози нѣми
И безпокойни
Какъ-то и слѣпи
И не достойны
Гдѣ-то не само
Съ тѣзе повреды
Въ смѣхъ и въ посрама
Всякъ ны изведи
Но и тѣзь наши
Сущи сосѣди
Да не ся смѣять

Съ тѣзе нареды
'Злѣ да доказвать
Чи сме безкнижни
Чи сме татари
Съ име излишни
Уприличени
На Агаряны!
Безъ да ны славять
Чи сме Славяни!
Славянско племя
Старо остало
Съ Болгарско имя
Пакъ ся назвало
И си назило
Языкъ природный
Да пронзюся
Свой гласъ угодный
Отъ уста въ уста
Въ толкози вѣка.
Та да упазе
Явна патека...
Да ны завожда
Камъ стара книга
За да узнаемъ
Кой вѣкъ достига.
Въ кой вѣкъ умрѣла
Наша-та слава
Славянско имя
Съ горка отрова.